

Gió Chờ Hoài Không Gió

Gió! Chờ hoài không gió!
Tóc! Thả dài lê thê!
Người đi, mong không về
Con đường dài muôn dặm...

Nhớ! Vậy là nhớ lắm
Thương! Vậy là thương nhiều
Tội nghiệp người quân tử
Vắt vai mảnh khăn điều!

Chiều! Ai hay nói chiều chiều,
Con sông mà nước ít,
Thuyền trôi theo không kịp
Vớt chút mảnh tà dương?

Người ta nói hoàng hôn
Nụ hôn vàng như nghệ?
Nghệ cay gừng cũng thế!
Ngậm ngải tìm trầm đâu?

Nhiều người lách rừng sâu
Nhiều người tuôn ra biển
Vài năm tưởng hết biển
Ngàn năm còn tang thương!

Ai đó nói Quê Hương
Mỗi người chỉ có một
Người đi...đi muôn phương
Đứt bao nhiêu khúc ruột?

Ngậm cơm chưa kịp nuốt
Nước mắt đã vào lòng...
Gió có thấy vậy không,
Tại sao gió không hú...

*Hỡi ai về Thiên Cổ
Về đây chơi, mệnh mỏng!
Hỡi ai về Thiên Cổ,
Về đây chơi, mệnh mỏng...*

Trần Văn Lệ